

A philosophical approach - Anthropocentricity - Rambam vs. Rav Saadia Gaon

1. Rambam, Moreh haNevuchim 3:13 (Friedlander translation - <http://www.sacred-texts.com/jud/gfp/gfp149.htm>)
והוא שיאמר למי שיאמין זה שהכל מפני זאת התכלית כלומר מציאות האדם, אם הבורא יכול. שימציאהו מבלתי אלו ההצעות כולם או אי אפשר שימצא אלא אחריהם, ואם יאמר אומר שאיפשר ושהשם יכול להמציא אדם מבלתי שמים ע"ד משל, יש לשאול א"כ מה תועלת באלה הדברים כולם, אחר שאינם התכלית אבל הם מפני דבר שאיפשר המצאו מבלתי אלו כלם... ועם אמונת החידוש, א"א מבלתי שנאמר שיכול היה להמציא בחילוף זה הנמצא סבותיו ומסובביו, תתחייב לו ההרחקה להמציא כל מה שנמצא זולת האדם ללא תכלית כלל, אחר שהתכלית המכוונת והיא האדם איפשר המצאו מבלתי אלו כלם. ובגלל הדבר הזה הדעת האמתית אצלי לפי האמונות התוריות והנאות לדעות העיוניות, הוא שלא נאמין בנמצאות כולם שהם מפני מציאות האדם, אבל יהיו ג"כ שאר הנמצאות כולם מכוונות לעצמן לא מפני דבר אחר

Those who hold this view, namely, that the existence of man is the object of the whole creation, may be asked whether G-d could have created man without those previous creations, or whether man could only have come into existence after the creation of all other things. If they answer in the affirmative, that man could have been created even if, e.g., the heavens did not exist, they will be asked what is the object of all these things, since they do not exist for their own sake but for the sake of something that could exist without them?... We who believe in the Creation must admit that G-d could have created the Universe in a different manner as regards the causes and effects contained in it, and this would lead to the absurd conclusion that everything except man existed without any purpose, as the principal object, man, could have been brought into existence without the rest of the creation. I consider therefore the following opinion as most correct according to the teaching of the Bible, and best in accordance with the results of philosophy; namely, that the Universe does not exist for man's sake, but that each being exists for its own sake, and not because of some other thing.

2. Rambam, Moreh haNevuchim 3:14 (Friedlander translation - <http://www.sacred-texts.com/jud/gfp/gfp150.htm>)
יהיה תכלית הגלגלים המשך ההויה וההפסד, ותכלית ההויה וההפסד מציאות מין האדם, כאשר נאמר כבר ונמצא כתובים ודברים עוזרים לזה הדמיון. והפילוסוף מתרץ זאת הקושיא, ואומר אלו לא היה החלוק בין הגרמים הגלגליים ובין אישי המינים ההוים הנפסדים אלא בגדלות ובקטנות היה אפשר שיאמר זה, אמנם מאשר ההפרש ביניהם מעלת העצם, הוא רחוק מאד שיהיה המעולה כלי למציאות הפחות השפל

The object of the spheres may be the continuance of successive genesis and destruction; and the succession of genesis and destruction serves, as has already been said, to give existence to mankind. This idea is supported by Biblical texts and sayings [of our Sages]. The philosopher replies thus: If the difference between the heavenly bodies and the transient individual members of the species consisted in their different sizes, this opinion could be maintained: but as the difference consists in their essence, it remains improbable that the superior beings should be the means of giving existence to the lower ones.

3. Rav Saadia Gaon, Ha'Emunot v'haDeiot 4

המנהג והבניה, משימים כל דבר נכבד, באמצע הדברים אשר אינם נכבדים כמוהו. ונתחיל מהקטן שבדברים ונאמר: כי הגרגיר ממוצע בתוך כל העליון, והוא שהגרגיר יותר נכבד מהם, כי צמח הצמח ותכונתו ממנו... וכן חלמון הביצה היא הממוצע בה, כי ממנה יהיה האפרוח. וכן לב האדם הוא ממוצע בתוך חזהו, מפני שהוא משכן הנפש והחום הטבעי... וכאשר ראינו הדבר הזה נוהג ברוב הדברים, וראיתי הארץ באמצע השמים, והגלגלים סובבים אותה מכל צדדיה; התקיים אצלנו, כי המכוון בבריאה הוא בארץ. ואח"כ הסתכלנו בכל חלקיה, וראינו העפר והמים שניהם דומם, ומצאנו הבהמות בלתי מדברים; ולא נשאר כי אם האדם... הודיענו אלקינו על יד נביאיו, שהוא שם לאדם יתרון על כל בראיו, כאמרו (שם שם כ"ח) וירדו בדגת הים וגומר... ושהוא נתן לו יכולת לעבדו, ושם אותה לפניו והשליטו עליה. ושם הבחירה ברשותו, וצוהו שיבחר בטוב, כאשר אמר (דברים ל' י"ט) ראה נתתי לפניך היום את החיים... ואם יחשוב חושב, כי אשר נתן לו היתרון הוא דבר זולת האדם, יראנו אלה המעלות או קצתם לזולתו, וזה מה שלא ימצאהו

Customary practice and construction place the most honoured element in the centre of the elements that are not as honoured. We will begin from the smallest things and note that a grain kernel is in the middle of all of the leaves – this is because the kernel is more honoured than they are, for the plant's characteristics stem from it... And the yolk of an egg is in the centre, for the chick comes from there. And the human heart is in the middle of his chest because it is the dwelling of the spirit and of natural warmth... And as we see this apply to most things, and I have seen that the Earth is in the centre of the heavens, with the spheres revolving about it on all sides, this validates for us that the Earth is the goal of Creation. We then look at all of the Earth's elements, and see that the dirt and water are silent, and the animals cannot communicate [abstract thought], and all that remains is Man... Gd informed us via His prophets that He gave Man an advantage over His other creations, as Bereishit 1:28 says, 'And they will reign over the fish of the seas, etc.'... He gave us the ability to serve Him, and He put [the world] before us and gave us control. He placed freedom of choice in our domain and instructed us to choose the good, as Devarim 30:19 says, 'See, I have placed before you today life and good, etc.'... And if one will think that some non-human entity is more significant, let him show us the advantages, or some of them, which another creature possesses, for one could not find such a thing.

4. Talmud, Sanhedrin 37a

'שררך' זו סנהדרין למה נקרא שמה שררך שהיא יושבת בטיבורו של עולם
'Your navel (Shir haShirim 7:3)' is the Sanhedrin; it is called 'navel' because it sits at the navel of the world.

5. Talmud, Chullin 91b

חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת שישראל אומרים שירה בכל שעה ומלאכי השרת אין אומרים שירה אלא פעם אחת ביום ואמרי לה פעם אחת בשבת ואמרי לה פעם אחת בחודש ואמרי לה פעם אחת בשנה ואמרי לה פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעם אחת ביובל ואמרי לה פעם אחת בעולם וישראל מזכירין את השם אחר שתי תיבות שנאמר +דברים ו'+ שמע ישראל ה' וגו' ומלאכי השרת אין מזכירין את השם אלא לאחר ג' תיבות כדכתיב +ישעיהו ו'+ קדוש קדוש קדוש ד' צבקות ואין מה"ש אומרים שירה למעלה עד שיאמרו ישראל למטה שנאמר +איוב ל"ח+ ברן יחד כוכבי בקר והדר ויריעו כל בני אלקים

Israel is more beloved before Gd than the ministering *malachim*, for Israel sings to Gd always, and the ministering *malachim* only sing daily, some say weekly, some say monthly, some say annually, some say once every seven years, some say once every Jubilee, some say once in eternity. Also, Israel mentions Gd's Name after only two words, as in, *Shema Yisrael HaShem*, and the ministering *malachim* after three words, *Kadosh Kadosh Kadosh HaShem Tzevakot*. Also, ministering *malachim* cannot sing in heaven until Israel sings below, as it is written, 'When the morning stars [ie the Jews] sing together... And the *bnei Elokim* trumpet.'